

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

LV Quae & quanta sit in hac carne vitae contemplatiuae perfectio, vel
qualiter ei perfrue[n]di mundi contemptores inhaereant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECVNDVS.

Actiua vita est, studiosum Christi famulū, iustis insistere laboribus, & prius quidē seipm ab hoc seculo immaculatū custodire, mentē linguā, manū, ac membra corporis cætera ab omni inquinamento culpæ tentantis cōtinere, ac diuinis perpetuo subiugare seruitijs. Deinde etiam proximi necessitatibus iuxta vires succurrere, esurienti cibū, potum sitiēti, argenti vestitū. Ministrando egenis, vagosq; in domū recipiendo, infirmū visitādo, mortuū sepeliendo, eripiendo inopē de manu fortioris eius. Egenū & pauperē à rapiētib; eum eruendo, erranti viam veritatis oñdendo, ac cæteris se mancipando fraternæ dilectionis obsequijs, insuper & vsque ad mortem pro iustitia certando.

De contemplatiua vita. Cap. . LIII.

Contemplatiua vita est, charitatē quidē & pximi tota mente retinere, sed ab exteriori actiōe quiescere, soli desiderio cōditoris inherere, vt nihil agere libeat, sed calcatis curis om̄ibus ad videntiam faciē sui cretoris animus inardescat, ita vt iam nouerit carnis corruptibilis pondus cū mœrore portare, totisq; desiderijs appetere illis hymnidicis angelorum choris interesse, admisceri cælestibus ciuib; de æterna in cōspectu dei incorruptione gaudere.

Quæ & quanta sit in hac carne vitæ contemplatiuæ perfectio, vel qualiter ei perfruedimūdi contēptores inhæreāt. Ca. LV.

Proinde vitæ contemplatiuæ sectator ad cōditorē suum corde illuminandus accedat, ipsi

HAY. DE VARIET. LIB.

contemplando atq; infatigabiliter perfruendo vigilanter inseruiat. Ipsum iugiter concupiscat, pro amore eius omnia quibus inde auertere potest fugiat, omnes cogitationes suas ac totam spem ex illius delectatione suspendat, literarum diuinarum sacris meditationibus vacet, in eis se diuinitus illuminatus oblectet, ibi se totum velut in speculo quodam refulgente consideret, quod in se prauum deprehenderit corrigat, quod rectum teneat, quod deforme componat, quod pulchrum seruet, quod sanum excolat, quod infirmum assidua lectione corroboraret. Domini sui precepta infatigabiliter legat, inexplebiliter diligat, efficaciter impleat, & quid sibi cauendum quidue sectandum sit ab eis sufficenter instructus agnoscat. Mysterijs earundem diuinarum scripturarum perscrutandis insistat, Christum ibi promissum legat, representatum videat, prophetatam perditionem populi contumacis intelligat, impleri lugeat, de salute gentium gaudeat. Ex preteritis quae praedicta & impleta teneat, futuris promissionibus credat. Ab strepitu negotiorum secularium remotissimus ea seruenter excogitet, quibus animum suum in desiderium futurae remunerationis inflamet, studijs spiritualibus, quibus in dies singulos melior ac melior fiat, inuigilet. A metu otium sanctum, in quo exerceat animae suae negotium, mortuum sibi deputet mundum, ac se mundi blandientis illecebris exhibeat, crucifixum. Delectatione spectaculorum praesentium incomparabiliter anteponat sui creatoris intuitum, semper proficientem, successum in fastigium diuinae contemplationis attollat. Nunquam ad momentum quidem a promissionibus futuris considerandis auersus ad terrena respiciat.

LIBER SECVNDVS.

Eo aciem mentis indefinenter intendat, quo peruenire desiderat. Beatitudinē vitæ futuræ ante oculos animi sui proponat & diligat. Nec metuat aliqd tēporale nec cupiat, ne aut metus amittendę rei tēporalis, aut cupiditas acquirendę rei intentionē mētis eius emolliat. Non eū blanda corrūpant, nec aduersa cōcutiant, non inflet opinio secunda, nec sinistra deiiciat, nec falsa vituperatio siue laudatio aut augeat gaudia ei⁹ aut minuat. Nō gaudeat de tēporalibus omnino neclugeat, iter læta ac tristia inuictus vñ faciē animi cōstantissime obtineat, nec pectori eius stabilē firmitatē quicquid promittit mūdus aut minatur excutiat, sed idem semp ac sibi similis perseuerās mundi huius dāna simul ac lucra non sentiat. Et cū hæc atq; his similia contēplatiuę vitę desiderio affectus impleuerit, nec se hic iam ex omni parte perfectum sed perficiendum in illa beata vita quæ futura est immobiliter credat, atq; ad se, vbi dei substantiam reuelata facie videre possit, extendat.

Quid inter se differant actiua ⁊ contemplatiua vita. Cap. LVI.

Actiua vita eñ cum corpore deficit, quis eñ in æterna patria panē esuriēti porrigat, vbi nemo esurit? quis potum tribuat sitienti, vbi nemo sitit? quis mortuū sepeliat, vbi nemo morit? Cum præsentī ergo vita aufertur actiua. Cōtemplatiua autē hic incipit, vt in cęlesti patria perficiat. Quia amoris ignis qui hic ardere incipit, cum ipsum quem amat viderit, in amore amplius ignescit. Comtēpla-